ל אפשר למישלפינהו מושב כא] "(כלל)

אפרן מותר וכן גרסי׳ במקלת ספרים מיהו

ים ליישב דלאלימותא נקשום אפר הקדם

סכם דמתניי דנשחטין חוץ לזמנן דמסרן מותר ומשום דנסמוך מותיב מינייהו

דקאמר ונשרפין דהקדש כג] דאפרן מותר

והתנת נסיב לים סכת :

הדרן עלך יש בקרשי מזבח

וסליקא לה מסכת תמורה

וניחם חי גרסי׳ נשרפין

נר מצוה

עין משפם

לה ב מיי' פיים מהל' פסס'ת כלכם יד : לו ג מיי' פ'יג תהלכום ביי פינ מסלכום ככורות סלכס יג : לו ד מייי ב לד ד מיי פיים מפלי פספית פלכם יג: ניא אינו מדוקדן ציק לדו ה מיי שם פלכם יג: לדו ה מיי שם מפלבות אימורי ביאה הלכה

כמיף ד: ם ז מיי פינ מהלכות מומחם מת סלכם כא חמיי פ'כ מסג'י ישילה הלכה ו :

במיר מה כתבו תום' דנ"ע מניל דשער סיר פמח מקבר פ"ש ד"ה רבי מחיר)

מסכ"ת כלכה יג :

ג בנור בבגרי פ"א ברעד תבגרידלה הבנר עירוס שדרכו כו' הא כינד שדרכו כוי תא כינדי ובקצת ס'י כתוב רק את שדרכו לישרף כוי תא כיצר הירסא זאת היא עיקר וכן פי' רש"י במתני' את שדרכו כו' משקיןודוחק: זן בקבורה ומדליקין בפת ובשמן של תרוז הונירוש דלמא אתי לידי תקלה אמר רבא פת דוריק לה לבין העצים שמן דשרי לית בכלי

ו בשק שמה דרשי אשם חלוי ישרף - אם שחמו וקודם זריקת דמו טדע לו שלא חמא והשתא הוו "חולין שנשחמו בעזרה אבל אם לא טדע לו יאכל כשאר אשמות לרא מייי פויש מאלי משפי שלפים וביל המנה בפי שפים מאלי המנה בפי בתרא (דף מו) במשאם בפרשם ויקרא לכפר על הספק ולהגין מן היישורים עד שיוודע לי אם ודאי אמאו ויביא חמאאת כדאמרינן בכריתות בפי משל מספר של הספק ולהגין מן היישורים עד שיוודע לי אם ודאי אמאו ויביא חמאאת כדאמרינן בכריתות בפי מולים במון אם שהפילה יב) ספק ולד ספק איט ולד כיון דמאאת (יולדת מן) העוף היא כדתייב ובן יונה או ביים המשור לה ב פיי פרש בפרשם ואינה נאבר ביים מובה מור לחמאת מכיאתה על הספק דהואיל ואינה יו נקשרת לא איכפת לן אי זריק דם על הספק ואינה נאכלת דמתא לא ולד היה וחולין היא זו פסול בונבלה הית "ותין תולין נחכלין במליקה ביותשרף דהוי לה כשאר קדשים פסולין פאשם תלוי ישרף רבי יהודה אומר יקבר ובמסכת כזיר (דף כם.) ילפיכן שפיר

ארמאת העוף הבאה על הספק 10 תשרף " ב" יהודה אומר ישילנה לאמ<u>ה יכל הנקבריו</u> לא ישרפו וכל הנשרפין לא יקברו ר' יהודה אומר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברין רשאי אמרו לו אינו מותר לשנות: שער הנזיר יקבר רמי ליה מבי לרב נחמן תגן שער חנזיר יקבר ורמינתו בכגר] בכנר נו לבכגר] אהמים מצמר בכור נו ידלק הבגד "משער הנזיר ופסד חמור ידלק הבגד "משער הנזיר ופסד חמור בשק ידלק השק א"ל *כאן בנזיר שמא כאן בנזיר מהור אמר ליה שנית נזיר אנזיר פמר חמור אפשר רמור קשיא אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי אמר ליה מדי

שמיע לך בהא אמר ליה הכי אמר רב ששת כאן בשק כאן בשער איתמר גמי ד! אמר רבי יוסי ברבי דצינא כאן בשק כאן בשער רבי אלעזר מב פי פיי פייע מכי אמר כאן בנזיר מהור כאן בנזיר ממא א"ל (אוליכמל שק ברובא אמר רב פפא מג יויי פייע פייל מסי! אמר כאן בנזיר מהור כאן בנזיר ממא א"ל (אוליכמל שק ברובא אמר רב פפא בציפורתא ציפורתא לישלופינהו א"ר ירמיה הא מני ר' יהודה היא דאמר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמר ליה קא קשיא לן לשלופינהו ואת מוקמת לה כר' יהודה הכי קאמינא אם אפשר לשלופינהו שתובינהו האת מוקמת לה כר' יהודה הכי קאמינא אם אפשר לשלופינהו נליון השים מימב [ב] אם לאו אוקמת כר' יהודה דאמר אם רצה להחמיר על עצמי לשרוף ובי דלים לו סמס פיסף לאת הנקברין רשאי ס: ואלו הן הנשרפין: אמר מר חמץ בפסח ישרף מחם קסף לו סליון המאחו נספס פלן תנא כר' יהודה "דאמר אין ביעור חמץ אלא שרפה: תרומה ממאה מספל הלו קנר לנפו והערלה כו': הא כיצד אוכלין בשרפה משקין בקבורה זו: רמאת העוף כו': ביא מוצי משפים המונה ברצה וול ברי ביוור במצר משקין בקבורה זו: רמאת העוף כו': ביא מוצי ביוור ברי הוות הכרים משקין בקבורה זוור ביוור ברי הוות ברים משקין בקבורה זוור ביוור ברים משקין בקבורה זוור ביוור ברים משקין בקבורה זוור ביוור ביוור ביוור ברים משקין בקבורה זוור ביוור תניא א"ר יהודה פו המאת העוף הבאה על הספק ימילגה לאפה פו וכנתחה ב"? פאבר אבר וזורקן החמאת העוף הבאה על הספק ימילגה לאפה פו וכנתחה ב"? פאבר אבר וזורקן בימה ומתגלגלת והולכת לנחל קדרון: כל הנקברין לא האפרן אסור והתניא דם הנות ובש הסיי שנש כי כייי ו שנתמצה דמה "שולת העוף שנתמצה דמה" g g מוראתה ונוצה שלה יצאו מידי מעילה מאי לאו יצאו מידי מעילה ומותרין מראתה ונוצה שלה יצאו מידי מעילה מאי לאו יצאו מידי בייא בייא "בד" מוראתה ונוצה שלה יצאו מידי מעילה מאי לאו יצאו מידי מעילה ומותרין המויזילק המויזילים מלי צאו מידי מעילה ואסורין (נ)ונשרפין דהקדש אפרן מותר והא תניא *כל מחות (לף (ג)ט כ):

§לא יצאו מידי מעילה ואסורין (נ)ונשרפין דהקדש אפרן מותר והא תניא *כל משות סלי מו משות הלי מידי מידי מידי מידי מר העולים מוערב הוא דלי קעריב להו ותני להו משום ראשירה יש לה במילה אפר הפו בני עד מו בעובד כוכבים הקדש אין לו במילה עולמית קתני מידא אפר הקדש מאליה מידי מידי מידי מידי מוערם אול לעולם אסור אמר רמי בר חמא כגון דנפלה דליקה בעצי הקדש מאליה מידי מוקף ותימה אם מידי לעולם אסור מאן הויאנים אינים אונים משות וויא דל מועל אסור מידי מונים אונים משות וויא דל מועל אסור מידי מונים אונים מונים אונים משות וויא דל מועל אסור מידי מונים אונים אונים

*דתניא ושמו בנחת 'ושמו כולו ושמו שלא יפור g הדרן עלך יש בקדשי מזבח וסליקא לה מסכת תמורה

שמעיה אמר כי תניא הא מתניתא וובתרומת הדשן תניא דלעולם אסור

יהודה אמר ליה הכי קאמינא יחן לה א"א לשלופינהו מוטב ודקא קשיא לך פטר חמור אפטר חמור הא דקחני ישרף ובמתני יקבר לא הישני בנזיר ג) (כאן בטמא כאן בטהאר) אלא אוקמה כר' יהודה כולה ומימוקמא שפיר: מ"ט. נקברין לא ישרט משום דנקברים אפרן אסור ואתו ד)למישרייא: דם הנדה ובשר המם אש"ג דקי"ל במם' נדה (דף יד:) מטמאין למין ויבשין ישן היכא דנעשו אפר בעלמא טהורין אם אין שם מלא תרווד רקב ומותר בהנאה ובשר המח מן הנקברין במס' נדה (דף יד:) מטמאין לחין ויבשין ישן היכא דנקברין נח ישרפו משום דנקברים אפרן אסור ואחו ד)למשרייא: דס סנדם ובשר המס אט"ג דקי"ל ואת דבה רש"י (שרש) במס' נדה (דף יד:) מטמאין לחין ויבשין ישן היכא דנעשו אפר בעלמא טוהורין אם אין שם מלא תרווד רקב ומוחר בהלאה ובשר המח מן הנקברין יש ההב ידשון שם שמאה דשום שם שם בשאה דשון שם מאה דשום שם שם שמשה דשום שם משאה דשום שם משאה דשום שם שם משאה דשום שם משאה דשום שם משאה השומו משה השנים מוכלה לנולה לכחמלה אם חפר ונטלן: כל סנשרפין: כגון ממן ותרומה וערלה וכלאי הכרם אפרן מוסר לכיטום בגדים: אך יש לשב בשאר לטולם אפור ומיערב לא עריב בו"י האי מחשה מפרש ואזול לדרויה א דלא חובר או המשה בשאר לטולם אפור משומרין. האי מחשה מפרש ואזול לדרויה א דלא חובר או משה בשאר לשולם אפור משומרים בגדים: לפולם אפור ומיערב לא עריב כו" האי מקשה מפרש ואזיל לברייתא דלא מיקשי ליה היא גופה כיון דאפר עני אשרה ואפר הקדש שניהן אסורין אמאי פליג להו מהדדי ולא תני חוץ מעלי אשרה ואפר הקדש ולא ליתני לשולם אסור ומפרש משום דאינן שוין דאשירה יש לה ביעול ביד עובד סוכבים אמאי פליג להו מהדדי ולא תני חוץ מעלי אשרה ואפר הקדש ולא ליתני לעולם אסור ומפרש משום דאינן שוין דאשירה יש לה ביעול ביד עובד סוכבים כדקי"ל במס' ש"ז מנין לעובד טוכבים שפוסל אלוהו דכתיב פסילי אלהיהם כן וכתיב ולקחת לך בפ' ר' ישמעאל (פ"ז דף נב.) בגמ' עבודת טכבים

השבות היא אל בק לא היא אל היים היא אל היים היא אל היים היא הלבן לא אל היא החוד היא אל היא ידים היא הלבן לא אל אל היא הלבן לא אל היא הלבן לא אל אל היא הלבן לא הלבן הלב

דחטאת העוף באה על הספק: ישילנה לאמה - אמת המים עוברת בעזרה דגהות הגר'א ו גמ' לינטל ויולאה לנחל קדרון ואיידי ידן א)דעור (א) גמ' ליכטל שק ל'ג: [ב] שם ואם לאוי בלשון דחוק ואסשר למנרש ואמינא לך וכים רך הוא מתמקמק ואיט שומד בקילות המים :כל הנשרפין לא יקברו · "דלמא אתי אינים ואשכח להו ואכיל להו : נמגרם וממינת כך וכים בתוב בר"ח וא"ל:[[] שם ונשבפין הסקדם כו" פי' וכיון דאיכא נשרפין דאפרן אפור לא אפי למסריי' ויכא רשאיי למסריי' ויכא רשאיי למסריי' ויכא רשאיי ונקברין לפישרפו יבנת' מפרש טעמח: בבן מלא הסים ימלא הרחקת בגודל מחלבם מה שתוח יכול להרחיק: למר בכור · אסור בהגאה דקדשים הוא: ידלק. גבי למר נקט בגד וגבי שער נקט שק כי אורחא דמילתא: שער נזיר מסור ישרף. דשרפה כחיבא ביה אתי אינים ומתהני בה הואיל ואיט ": [ד] שם כיון יע מחן: ליג ילח ידיע כלה עד לאחר זמן ומתני' פו] בשער הרה מייר ל מי וחידי בשק ושפטר חמור לקחן משני לה בקדש נסף לחלו פני וחידים ליבטל ברובם. בקדש נסף לחלין במשילת בחדלית לכך ומיקים לה כר' יהודה: ליבטל ברובם. קחתי שפלה מאלום: דהא קחני שטר ג'ור ופטר חמור בשק קמה מפופה מפופה : דהו קהני שבר נזיר ופטר ממיר בשק (ו) שם הפרומת פושן ...
יולשיי בגלה קהן של מז] במשמע מעט ממט בבגד גדול של ...
יולשיי בגלה קהן של ...
המופת הדון מא טי ה'תר "ז] ולוי קשית הא דאמרי במס" ...
ולשיר דופר נקם גאן
נדי ביינות באיר ביינות באיר ביינות היינות ביינות באיר ביינות היינות ביינות היינות ביינות ביינ ששר הקומן: למוכרו וליבטל התוא חוט ברובא כי היכי דאמרי' הכא הא לאו פירכא היא דבכלחים לא אחר ליבטל ברובא דעיקר איסור כלאים לא אסרה חורה אלא פל ידי תערובת וכלחים מתרגמינן שירובין ולא שייךבהו בימול:כליפורתא· שעשה מן החיסור טרת לפור בשק

רבינו גרשום

ל"ק הא בנזיר מסא הא בנויר מחיר" הא דקתני סשער נזיר בשק ידלק טשער נויר בשק ידכק היינו בשער נויר פסא (נ' פהור) טשום דדינו היינו לשלח תחת הדוד ולשרף דאכך נשרף . ורא דתני יקבר היינו דחשיב דמיפה ליה לכולי שק ולא מיבטל : כא מני - דהשתא ס"ד דהכי היינו כשלח תחת הדוד ולשרף דתני יקבר היינו בשער נזיר פתור [ג' ממא]: ליק הא דקתני וממפר חמור בשק ידלק היינו כשארג השער מתרך הא מני דאזיל לתומרא כ' יהודה היה : המר ליה קשיה לן לשלופינהו . דאפשר בתקנה ואת מוקמת כר' יהודה היכא דאיכא חקנתא מי אמר רבי בפלונתא היינו כמו כתנאי אלא משום דר